

Jučer je u Saboru podnoseći godišnji izvještaj o radu HNB u predhodnoj 2009. Godini jasno i precizno identificirao gospodarsku krizu koja potresa hrvatsko gospodarstvo “ma koliko mi šutjeli o tome”. Gospodarska će se aktivnost u ovoj godini smanjiti za dodatnih 1,5% što pored prošlogodišnjeg smanjenja od 5,8% iznosi cijelih 7,3%. Zabrinjavajuće! Autor ovih redaka smatra da bi smanjenje privredne aktivnosti u ovoj godini moglo iznositi i više od 2%.

Inozemni dug će se, prema tome, povećati na razinu koja je iznad razivne BDP, što će uz kamatnu stopu od 5% zahtijevati u narednom razdoblju, da ostanemo jednako siromašni, stopu rasta također od 5%. 5% u današnjim uvjetima je gotovo nezamisliva brojka. Naime, iz salda tekućeg računa platne balance razvidno je da je deficit tekućeg računa manji od rashoda po osnovi odliva dogotka. Prvi kavartal ove godine ukazuje da strani investitori ne žele reinvestirati dobit već je povlače u inozemstvo. Odljev deviza temeljem dohotka od kapitala, po prirodi stvari, dodatno vrši pritisak na rast deficita platne balance - i tako u nedogled.

To nije cijela priča. Valja identificirati da bi obveze po kreditima države i deficit proračuna mogli iznositi fantastičnih 47 milijardi kuna što je više od 6 milijardi eura. To su brojke koje nije moguće ignorirati Stoga je razumljivo da guverner traži promjenu ekonomske politike, jer, kako sam ističe, ukoliko ne saniramo javne financije tečaj kune i, prema tome, stabilnost cijena nisu više održivi.

Izneseno ne bi bilo primerno kvalificirati kao nezadovoljstvo guvernera. Radi se o dramatičnoj zabrinutosti guvernera o stanju gospodarstva, s jedne strane, i, s druge strane, guverner šalje jasnu poruku gospodo mjenjajmo stvari ili će one nas mjenjati.

Očito su Hrvatskoj potrebni državnici koji će misliti na budućnost “lijepe naše” a ne političari koji razmišljaju kako održati/osvojiti vlast.